

تحلیلی بر مفاهیم شهر خلاق در بافت های تاریخی شهرهای معاصر نمونه موردی تبریز

رضا خلیلی^۱، کریم حسین زاده دلیر^{*}^۲، محمد رضا پورمحمدی^۳

^۱ دانشجوی دکتری تخصصی جغرافیا و برنامه ریزی شهری، واحد مرند، دانشگاه آزاد اسلامی، مرند، ایران

^۲ استاد گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، واحد مرند، دانشگاه آزاد اسلامی، مرند، ایران

^۳ استاد گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۹/۰۴/۰۹

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۹/۰۶/۳۰

چکیده

بافت قدیم شهرها اغلب در برگیرنده‌ی آثار و نواحی تاریخی است. امروزه مدیران موفق در پی احیاء مناطق تاریخی با رجوع به شهرسازی بومی، استفاده از کاربری‌های مختلط، اولویت‌دادن به حمل و نقل عمومی و تردد پیاده، فراهم‌آوردن شرایط زیست‌محیطی سالم، ایجاد رونق اقتصادی پایدار، اشتغال بومی، جذب مشارکت محلی و توجه به میراث فرهنگی و گردشگری هستند. پژوهش حاضر با استفاده از مطالعات و مشاهدات کتابخانه‌ای و میدانی به بیان اهمیت بافت تاریخی شهر تبریز می‌پردازد. هدف این پژوهش تبیین راه کار برای حیات بخشی و بازآفرینی بافت تاریخی شهر تبریز و بهره‌مندی از فضای ارزشمند شهری با رویه‌ای انسان‌محور می‌باشد. بی‌تردید می‌توان با احیاء و بازنده سازی فضاهای واحد ارزش تاریخی- فرهنگی شهر تبریز زمینه و بستر لازم را برای توسعه‌ی پایدار شهری فراهم ساخت. در نهایت عوامل یادشده باعث شکوفایی و سرزنندگی شهر به ویژه در محور فرهنگی- تاریخی آن با استفاده از مشارکت شهروندان بومی و طبقه‌ی خلاق و ارتقای مطلوب و قابل قبول فضای زندگی و حیات در بافت تاریخی شهرهای معاصر خواهد شد.

کلید واژه‌ها: بافت تاریخی، احیاء، بازآفرینی، شهرهای معاصر، حیات بخشی، شهر تبریز، شهر خلاق

مقدمه

بافت قدیم شهرها اغلب در برگیرنده‌ی آثار و نواحی تاریخی است. امروزه مدیران موفق در پی احیای مناطق تاریخی با رجوع به شهرسازی بومی، استفاده از کاربری‌های مختلط، اولویت‌دادن به حمل و نقل عمومی و تردد پیاده، فراهم آوردن شرایط زیست‌محیطی سالم، ایجاد رونق اقتصادی پایدار، اشتغال بومی، جذب مشارکت محلی و توجه به میراث فرهنگی و گردشگری هستند. بافت تاریخی شهرهای با سابقه‌ی قدیمی، به دلیل مرکزیت جغرافیایی، سهولت دسترسی، مرکزیت ثقل اقتصادی و ویژگی‌های تاریخی- فرهنگی دارای پتانسیل بالقوه‌ی بالایی می‌باشد؛ علی‌رغم ویژگی‌های مثبت قسمت مرکزی شهرها، بافت آن‌ها از لحاظ مشکلات کالبدی (فرسودگی)، زیست‌محیطی، درهم پیچیدگی بافت و ضعف زیرساخت‌ها رنج می‌برند. با این وجود سیر تفکرات باززنده‌سازی بافت تاریخی به سمت تلفیق نگاههای تکسویه و بخشی، در راستای جامع‌نگری پیش می‌رود. بدون شک بافت‌های تاریخی، منابع سرشار میراث و محلی مناسب برای به کارگیری رویکرد خلاقاند. با بررسی بیانیه‌های جهانی ایکوموس که مربوط به حفاظت از میراث تاریخی و فرهنگی است، می‌توان زمینه‌ی پیاده‌سازی رویکرد خلاق را در بافت‌های تاریخی از جمله بافت تاریخی شهر تبریز، فراهم کرد. در بیانیه‌ی کیوتو (۱۹۷۶) بر حفاظت از میراث فرهنگی به عنوان سند افتخار ملی و گفت‌وگوی تمدن‌ها و عدم تفکیک معنا و مفهوم از بنا و اثر تأکید شده است. این بیانیه برای بازیافت سریع سرمایه و منابع مالی، بعد اقتصادی و صنعت گردشگری را مورد توجه قرار می‌دهد. بیانیه‌ی سنت آتونیو (۱۹۹۶) بر مطالب اجلاس کیوتو تأکید و ضرورت توسعه‌ی پایدار فرهنگی و توجه به گردشگری فرهنگی را در راستای کاهش آثار منفی اقتصاد گردشگری مطرح می‌کند. در این بیانیه اصالت و اقتصاد گردشگری، بعد دیگری از نگرش به مجموعه‌های تاریخی است؛ به طوری که بیانیه‌ی مکزیکوسیتی (۱۹۹۹) معروف به بیانیه‌ی بین‌المللی گردشگری بر مفهوم جامع و جهانی میراث و تعامل آن با گردشگری تاکید دارد و آن را وسیله‌ای برای تبادل فرهنگی تلقی می‌کند. طبق این بیانیه فعالیت‌های گردشگری و حفاظتی در بافت‌ها و مجموعه‌های تاریخی باید با احترام به علائق، سنن و خواست‌های مردم محلی و منطقه‌ای درجهت ارتقای سطح زندگی آنان همراه شود. این بیانیه بر لازم و ملزم بودن مرمت و حفاظت بافت‌های کهن و تاریخی و صنعت گردشگری تاکید و مهم‌ترین وسیله‌ی تبادل فرهنگی را گردشگری بومی و بین‌المللی دانسته، هم‌چنین حفاظت و توسعه‌ی پایدار را عامل ارتباط اماکن میراثی و گردشگری پویا می‌داند. (حبیبی، ۱۳۹۵). محدوده‌ی مورد مطالعه‌ی ما شهر تبریز می‌باشد که مادر شهر منطقه‌ی شمال‌غرب کشورمان است. در این راستا هدف کلی پژوهش حاضر ارایه‌ی راه کار برای احیاء و بازآفرینی بافت تاریخی شهر تبریز با رویکرد شهر خلاق می‌باشد. اهداف دیگری که در دل پژوهش نهفته‌اند می‌توان بهره‌مندی از فضای شهری با رویه‌ای انسان‌محور، برخورداری از مقوله‌ی خلاقیت در تمامی سطوح آن در هدایت نظام شهری و شکوفایی و سرزنشگی شهر به ویژه در حوزه‌ی تاریخی آن با استفاده از مشارکت مردم بومی و گردشگران می‌باشد.

مفاهیم و مبانی نظری تحقیق

مداخله در بافت تاریخی شهرها به مفهوم امروزی آن به اواخر قرن نوزدهم و قرن حاضر به ویژه پس از جنگ جهانی دوم بر می‌گردد. فرآیند صنعتی شدن در غرب که موجب رشد سریع شهرنشینی و ازدحام جمعیت در شهرها گردید به تدریج شرایط زندگی را دشوار ساخت. ظهور خودرو و استفاده‌ی گستره‌ی از آن سبب شد که به تدریج گروه‌های مرffe و متوسط اجتماعی از سکونت در محلات شلوغ و پر ازدحام قسمت داخل شهر دست بشویند و به حومه‌های خلوت و خوش آب و هوای آورند و در مقابل گروه‌های اجتماعی کم‌درآمد جایگزین آنان شوند. مهاجرت گروه‌های اجتماعی با درآمد بالا و متوسط قسمت‌های مرکزی به حومه و جایگزینی آنان با گروه‌های کم‌درآمد شهری در حقیقت زمینه‌ی مداخله مدیریت و برنامه‌ریزی احیای ناحیه‌ی تاریخی شهرها را فراهم ساخت. اقدامات اولیه در این زمینه را باید در کوشش کشورهای اروپایی جستجو نمود. «این تجارت با کارهای هوسمان در پاریس و نوشه‌های راسکین و موریس در انگلستان و اقدامات بست در اتریش آغاز شد» (حبیبی و همکاران، ۱۳۸۰، ۷۱). در ایران تجارت مدیریت و برنامه‌ریزی احیای ناحیه‌ی تاریخی شهرها به فاصله‌ی زمانی ۱۳۰۰ تاکنون بر می‌گردد که طی این سال‌ها دارای فراز و نشیب‌هایی است. در دهه‌ی ۱۳۵۰ با برگزاری سminارها و ارایه‌ی کتب و مقالات علمی نقش و اهمیت ناحیه‌ی تاریخی شهرها بیشتر شد. با پیروزی انقلاب اسلامی تلاش‌های علمی در این زمینه سست گردید تا این که از سال ۱۳۶۴ به بعد با اجرای طرح‌های تحقیقاتی، چاپ کتب و مقالات علمی، برگزاری سminارها و ... فعالیت‌ها در این زمینه سرعت گرفت. دفتر بهسازی و بازسازی بافت فرسوده‌ی شهری در وزارت مسکن و شهرسازی تاسیس گردید و در برنامه‌ی دوم توسعه‌ی اقتصادی اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی در بخش عمران شهری فصلی با عنوان «تهییه و اجرای طرح‌های نوسازی و بهسازی برای چهار هزار هکتار بافت مسئله‌دار شهری» اختصاص یافت و تشکیلات جدیدی در وزارت مسکن و شهرسازی با عنوان شرکت مسکن سازان با شبکه‌ی در مراکز استان‌ها برای مدیریت و برنامه‌ریزی احیاء و مرمت ناحیه‌ی تاریخی شهرها ایجاد شد و طرح‌های مختلفی در بافت قدیم شهرهای کشور اجراء گردید. احیای بافت تاریخی شهر با رویکرد شهر خلاق موضوع جدیدی است که تحقیقات خیلی کمی در این خصوص به ویژه در کشور ما صورت گرفته است. این موضوع نخستین بار توسط ریچارد فلوریدا در سال ۲۰۰۲ مطرح شد. در سال ۲۰۰۷ نیز آقای آلن اسکات با استفاده از ادبیاتی که ریچارد فلوریدا مطرح کرده بود در مورد چگونگی سوق مزیت‌های رقابتی و ظرفیت‌های موجود در شهرها به سمت خلاقیت بیشتر و سیاست‌گزاری‌های منطقه‌ای فعالیت‌هایی را انجام داد.

اصطلاح بازآفرینی شهری یک اصطلاح عام است که مفاهیم دیگری نظیر بهسازی، نوسازی، بازسازی، توانمندسازی و روانبخشی شهری را در بر می‌گیرد. بازآفرینی شهری به مفهوم احیا، تجدید حیات و نوازی شهری و به عبارتی دوباره زنده شدن شهر است (حبیبی و مقصودی، ۱۳۸۸: ۵)

لودویکو کوارونی به عنوان نظریه‌پرداز مرمت شهری معتقد است بازآفرینی شهری، امری چند وجهی است که همه وجود اقتصادی، اجتماعی و کالبدی را شامل می‌شود و احیاء و نویزایی باید از جنبه‌های گوناگون صورت پذیرد. از نظر وی، پویایی در بافت‌های تاریخی خصوصاً از نظر اقتصادی، بسیار با اهمیت است. این رویکرد به دنبال عدم موفقیت اجرای برنامه‌های صرفا کالبدی - فضایی اتخاذ شد، چرا که دولت‌ها دریافتند که سرمایه‌گذاری در نوسازی شهری بدون طی روند هم‌زمان نوسازی اجتماعی - اقتصادی می‌تواند کاملاً خشی گردد (همان منبع). بازآفرینی به معنای تولید سازمان فضایی جدید، منطبق بر شرایط تازه و ویژگی‌های نو است که همگی در ایجاد روابط شهری جدید و یا تعریف دوباره‌ی روابط شهری گذشته یا موجود، مؤثر هستند (حنچی و همکاران، ۱۳۸۶: ۱۳).

جدول ۱- واژه بازآفرینی شهری به تفکیک معانی لغوی، مفهومی، هدف، اصول و زمان اقدام

واژه	
معنای لغوی (معادل)	بازآفرینی و معاصرسازی - تمدید نسل و از تو سر بر آوردن - نو شدن و به روز شدن
معنای مفهومی (تعریف)	خلق فضای شهری جدید با حفظ ویژگی‌های اصلی فضایی (کالبدی و فعالیتی) قدیم - ارایه شخصیت و هویت متفاوت
هدف	بازآفرینی فضا با ویژگی‌ها و ارزش‌های کهن فضا - بهسازی، نوسازی و بازسازی - شخصیت و هویت مستقل یافتن
اصول	حفظ ویژگی‌های ارزشی یافت کهن - خلق ویژگی‌های جدید و متناسب با نیاز روز - بازآفرینی و تعریف مجدد ارزش‌های کهنه - برای پاسخگویی به نیازهای معاصر
زمان اقدام	مستمر - مقطعي و بلندمدت

مأخذ: (حبیبی و مقصودی، ۱۳۸۸)

جدول ۲- نظریات اندیشمندان بافت تاریخی

نظریه‌ها	سال	نظریه‌پردازان
مجموعه‌ی اقدامات متنوع و تکمیلی برای بازگرداندن حیات به بنا، مجموعه یا بافت کهن شهری	۱۹۸۳	اسمیت
تاكید بر استفاده از پتانسیل‌های موجود در بافت تاریخی و حفظ میراث فرهنگی	۱۹۸۵	تمامس
زنده‌کردن انگاره‌ی اصلی و خوانانمودن بافت، مجموعه یا بنای تاریخی	۱۹۸۳	استریپ
ایجاد فضای شهری جدید با حفظ ویژگی‌های اصلی فضایی شهر کهن	۱۳۸۵	پوراحمد و همکاران
معاصرسازی عرصه‌های مختلف اجتماعی اقتصادی، فرهنگی و کالبدی (افزایش سطح کمی و کیفی شاخص‌ها و استانداردها)	۱۳۸۴	سیدیان
تغییر عملکرد و معاصرسازی آن متناسب با نیازهای دوره‌ی معاصر	۱۹۸۸	رابسون
ارتقای کیفیت بصری و زیبایی‌شناسی وضع موجود	۱۳۸۶	حبیبی و همکاران
کمک به آموزش و افزایش مشارکت مردمی در بافت‌های تاریخی	۱۹۸۲	فیچ
عاملی برای جذب ساکنین قدیمی و مهاجرت کرده به مجموعه‌ی تاریخی	۱۹۸۸	رابسون
ارتقای کیفیت زندگی ساکنین بافت تاریخی	۱۳۸۸	فلامکی

نگرش های مختلف در مداخله‌ی بافت تاریخی شهری

نگرش های مختلف در مداخله‌ی بافت تاریخی به شرح جدول ۳ می‌باشد.

جدول ۳- نگرش های مختلف در مداخله‌ی بافت تاریخی

نگرش‌ها	زمان	رویکرد	نظریه‌پردازان
تجددگرایان	قرن ۱۹	ارتقای سطح بهداشت، عملکرد، شبکه‌ی هندسی و معاب شترنجی و زیبایی شهر	اوئن، فوریه، ریچاردسون، کابه، پرودون
فراتجددگرایان	بعد از قرن ۱۹	زنده‌کردن ارزش‌های گذشته اشکال کهن	جين جیکوب
فرهنگ‌گرایانه	بعد از دهه ۶۰ قرن ۲۰	حفظه تار و یود کهن در کتاب دگرگونی کالبدی - فضایی	راسکین، موریس، سیت، ریمون آنون
مردم‌گرایانه	دهه‌های آخر قرن ۲۰ و اوایل قرن ۲۱	بالابردن سطح مشارکت مردم، سردر گذشته و رو به آینده، برنامه‌ریزی ارجح از طراحی	الکساندر، گلس، لینچ، مامفورد

مانند: (نزاد ابراهیمی و مقدسیان، ۱۳۹۳، ۵).

خلاقیت

خلاقیت در رشته‌های مختلف مانند روان‌شناسی، روان‌سنجی، علوم‌شناسنامه، هوش مصنوعی، فلسفه، تاریخ، اقتصاد، تحقیق، طراحی، کسب و کار، مدیریت و از منظرهای متفاوت هنری، علمی، اقتصادی و تکنولوژیکی مورد مطالعه قرار گرفته است. این مطالعات، خلاقیت‌های خاص و مصنوعی را پوشش داده‌اند. با این حال هیچ تعریف واحد و ساده‌ای از خلاقیت وجود ندارد (این مفهوم دارای بیش از ۶۰ تعریف است (Sternberg, 1999) که شامل تمام ابعاد این پدیده می‌باشد). از یک سو، در باب تعریف تناظراتی وجود دارد، از سوی دیگر، تعاریف خلاقیت بهم مرتبط هستند و هم پوشانی دارند.

مشابه تناظرات موجود در تعاریف خلاقیت در روش‌های اندازه‌گیری خلاقیت هنوز تناظراتی وجود دارد. نه استانداردی برای روش‌ها و تکنیک‌ها وجود دارد و نه یک روش سیستماتیک (Girard, Baycan & Nijkamp, 2011: 16). تورنس (1976) مشاهده کرد که خلاقیت معمولاً از نظر روند، محصول شخصیت و محیط تعریف می‌شود. او خلاقیت را به عنوان "یک گام موفق به ناشناخته‌ها، دور شدن از مسیر تعریف شده، شکستن قالب‌ها، تجربه‌های جدید و اجازه دادن اینکه یک چیز منجر به چیز دیگری شود، ترکیب ایده‌ها و یا دیدن روابط جدید بین ایده‌ها" تعریف کرد. تعریف تورنس از خلاقیت به طور گسترده‌ای توسط بسیاری از محققان پذیرفته شده است. انواع خلاقیت در مناطق مختلف توسط محققان به عنوان "خلاقیت هنری"، "خلاقیت علمی"، "خلاقیت اقتصادی" و "خلاقیت تکنولوژیکی" پیشنهاد شده است.

همه این انواع خلاقیت در مناطق مختلف با هم مرتبط اند و شامل "خلاقیت تکنولوژیکی" می‌شوند (Girard, Baycan, 2011: 16).

جدول ۴- تعاریف مختلف از خلاقیت

عنوان	تعریف ارائه شده
هادامارد (۱۹۳۹)	اختراع یا کشف در ریاضیات و یا هر جای دیگر که با ترکیب ایده ها اتفاق می افتد.
اسنو (۱۹۸۶)	خلاقیت، یک لامپ در ذهن نیست، همانگونه که بسیاری از کارتون ها آن را به تصویر کشیده اند بلکه دستاوردي است از مطالعه فشرده، بازتاب طولانی، پشتکار و علاوه.
روتنبرگ (۱۹۹۰)	خلاقیت تولید کاری است که هم جدید و هم واقعاً ارزشمند باشد.
استرنبرگ (۲۰۰۰)	توانایی تولید کاری است بایع (اصیل و غیرمنتظره) در کیفیت بالا و مناسب (به عنوان مثال: مقید مرتفع کننده محدودیت کار).
تورنس (۱۹۸۹)	فرایند حساس شدن به مسائل، کمبودها، شکاف ها در دانش عناصر گمشده، ناهمانگی ها و غیره؛ شناسایی مشکلات، جستجو برای راه حل؛ ایجاد حدس ها و یا تدوین فرضیه ها و احتمالاً اصلاح آن ها؛ و در نهایت ارتباط تابع
سیمون (۲۰۰۱)	ما به تفکری خلاق می گوییم که چیزی را تولید کنند که هم جدید و هم جالب و ارزشمند باشد.
UNCTAD (۲۰۰۴)	خلاقیت منبعی نیست که به یک ملت داده شود، بلکه منبعی است که عمیقاً در بسترهاي اجتماعی، فرهنگی و تاریخی جا دارد و دارایی است که همه آن را دارند.
اسمیت (۲۰۰۵)	خلاقیت باید به وسیله جدید بودن محصولاتش تعریف شود نه به دلیل سودمندی، ارزش، قابلیت سود دهی، زیبایی و غیره.
BRA /پژوهش، ایالات متحده امریکا (۲۰۰۹)	خلاقیت می تواند به عنوان فرایندی که در آن ایده ها تولید و به هم ربط داده می شود و تبدیل به چیزهای ارزشمند می گردد، تعریف شود.
UNCTAD (۲۰۰۸)	ذکر شده در

مأخذ: (Girard, Baycan & Nijkamp, 2011: 16)

خلاقیت شهری

خلاقیت بازتاب گستردۀ ای در مطالعات شهری و منطقه‌ای داشته است و برخی مفاهیم جدید مانند طبقه‌ی خلاق^{*}، صنایع خلاق[□]، محیط خلاق[□] و شهر خلاق را به ادبیات شهری افزوده است (قریانی و همکاران، ۱۳۹۲). مباحث بین‌المللی در چند سال گذشته تحت تأثیر این مفاهیم بوده است (Girard, Baycan & Nijkamp, 2011: 16). (فلوریدا، ۲۰۰۵: ۱۰۱).

طبقه خلاق

از نظر فلوریدا "طبقه‌ی خلاق متشكل از افرادی است که از طریق خلاقیت خود به ارزش اقتصادی می افزاید." بنا بر این مشخصه‌ی طبقه‌ی خلاق این است که اعضای آن در کاری فعالیت دارند که کارکرد آن این است که انواع خلاقیت با معنای جدیدی را ایجاد کنند. هسته‌ی خلاق این طبقه جدید شامل دانشمندان، مهندسان، استادان دانشگاه، شاعران، نویسنده‌گان، هنرمندان و سرگرم‌کنندگان، هنرپیشه‌ها، طراحان، آرشیتکت‌ها و همینطور رهبران فکری جامعه‌ی نوین: نویسنده‌گان غیرorman،

* Creative Class

□ Creative Industries

□ Creative Milieu

سردیران، اشخاص فرهنگی، محققان متخصص، تحلیل‌گران و دیگر افراد متفکر هستند. اعضای این هسته خلاق اشکال جدید طرح‌ها را تولید می‌کنند که به طور گسترده‌مدتی توان آن را ساخت، فروخت و استفاده کرد.

ماورای این گروه اصلی، طبقه خلاق همچنین شامل حرفه‌ای‌های خلاق است که در رشته‌های وسیع صنایع با دانش زیاد، مانند بخش‌های دارای تکنولوژی پیشرفته، خدمات مالی، حرفه‌ای‌های حقوقی و پزشکی و مدیریت تجاری، کار می‌کنند. این افراد عهده‌دار حل مشکلات ناشی از خلاقيت، با تکیه بر ساخت‌های پيچیده دانش، در جستجوی راه حل‌های ابداع گرایانه نیز هستند. در انجام چنین وظیفه‌ای، برای نمونه به درجه بالای تحصیلات رسمی، و بنا بر این سطح بالابی از سرمایه‌ی انسانی نیاز است (فلوریدا، ۲۰۰۵: ۷۸، ۷۹).

اما هویت طبقه‌ی خلاق بسیار عمیق‌تر از تغییر مجموعه‌ای از برخوردها و ظواهر است و ریشه در تغییر شرایط اقتصادی دارد. آنچه این طبق را بهم پیوند می‌دهد تنها ارزش‌ها و نگرش‌های آن‌ها نیست بلکه جایگاه آن‌ها در ساختار اقتصادی است (Florida, 2012: 37).

شهر خلاق

تعريف شهر خلاق بسیار فراگیر است. تعاریف شهر خلاق از دیدگاه افراد و ارگان‌های مختلف را نشان می‌دهد). به نظر می‌رسد شهر خلاق با رویدادها و بخش‌های هنری که شهرها را زنده و پویا می‌سازد و به آن‌ها ارزش واقعی می‌بخشد، در ارتباط مدنی است. فلسفه‌ی شهر خلاق این است که همیشه در یک مکان پتانسیل‌های خلاقی وجود دارد. باید شرایط به گونه‌ای باشد که مردم فکر کنند، برنامه‌ریزی نمایند و در استفاده از فرصت‌های به وجود آمده، ابتکار عمل داشته باشند (Landry, 2008: 133). این امر می‌تواند از اداره افراد بی‌خانمان تا ایجاد ارزش یا ترقی محیط بصری باشد. فرض شهر خلاق بر این است که مردم می‌توانند شرایط فوق العاده‌ای را ایجاد کنند. شهر خلاق باید به زیرساخت‌های خلاق نیز دسترسی داشته باشد. زیرساخت‌های خلاق محدود به مواردی چون شبکه‌ی راه‌ها، فاضلاب و ساختمان نیست، بلکه ترکیبی از سخت‌افزار و نرم‌افزار است. نرم افزارهای شهر خلاق شامل نیروی کار ماهر و انعطاف‌پذیر، متفکران پویا، خالقان آثار و مجریان می‌باشد. خلاقيت نه تنها داشتن ایده است بلکه ظرفیت کاربرد این ایده‌ها نیز هست. شهر خلاق، استعدادها را شناسایی نموده، پرورش می‌دهد و جذب می‌کند و امکان تداوم آن را نیز فراهم می‌سازد (Landry, 2006: 16).

جدول ۵- تعاریف شهر خلاق از دیدگاه افراد و ارگان‌های مختلف

شهرهای خلاق مکان‌هایی هستند که شما می‌توانید در آن فکر کنید، برنامه‌ریزی کنید و با تخیلات خود رفتار کنید.	لندری (۲۰۰۰)
شهرهای خلاق مکان تلاطم‌های بزرگ اجتماعی و فکری هستند؛ به هیچ عنوان مکان‌های راحتی نیستند.	هال (۲۰۰۰)

یک شهر خلاق یک محل خواهد بود که در آن بیگانگان وارد شوند و احساس یک حالت ابهام خاص داشته باشند؛ آن‌ها نباید از فرصت‌ها محروم شوند و نه به گرمی در آغوش گرفته شوند که موتور خلاقیت از دست برود.	شهر اوتاوا (۲۰۰۳)
یک شهر خلاق باید قادر به حفظ تمرکز هنرمندان، افراد خلاق، سازمان‌های فرهنگی و صنایع خلاق در داخل مرزهای خود باشد. شهرهای خلاق مراکز شهری متراکم، که اقتصاد آن‌ها تحت سلطه ایده‌ها و افرادی که ایده‌های جدید برای زندگی دارند، است. این شهرها با خرد خود کار می‌کنند.	شهر تورنتو (۲۰۰۳)
شهرهای خلاق مناطق پویا از تجربه و نوآوری هستند که در آن ایده‌های جدید رشد کرده و مردم از طبقات اجتماعی گرد هم می‌آیند تا جوامع خود را مکان‌های بهتری برای زندگی، کار و تفریح کنند.	بردفورد (a۲۰۰۴)
شهرهای خلاق، خانه تنوع هستند؛ استعدادهای مختلف در شهرهای خلاق شناخته شده و ارائه می‌شوند.	بردفورد (b۲۰۰۴)
خلاقیت شهر خلاق در مورد تفکر، جانبی و افقی است؛ ظرفیت دیدن بخش‌ها و کل به طور همزمان، همچون دیدن چنگل و درختان در یک لحظه.	لندن (۲۰۰۶)
مفهوم شهر خلاق به معنی فرایند تفکر جامع خلاقی است که می‌تواند به طیف وسیعی از مسائل اجتماعی، اقتصادی و زیست‌محیطی اعمال شود.	کالاندیز و لانگ (۲۰۰۸)
شهر خلاق مکانی است با هنر و فرهنگ قوی و شکوفا، خلاقیت و تنوع و فرآگیری، استعداد هنری و خیال‌پردازی. محل هنرهای متنوع و فرآگیر و فرهنگ (تعریف فرهنگ‌محور)، محل نوآوری اقتصادی، استعداد خلاق و صنایع خلاق (تعریف اقتصاد محور).	اسمیت و وارفیلد (۲۰۰۸)
یک شهر خلاق، یک مجتمع شهری است که در آن فعالیت‌های فرهنگی در انواع مختلف، اجزاء جدایی‌ناپذیر از این عملکرد اقتصادی و اجتماعی شهر هستند.	(۲۰۰۸) UNCTAD

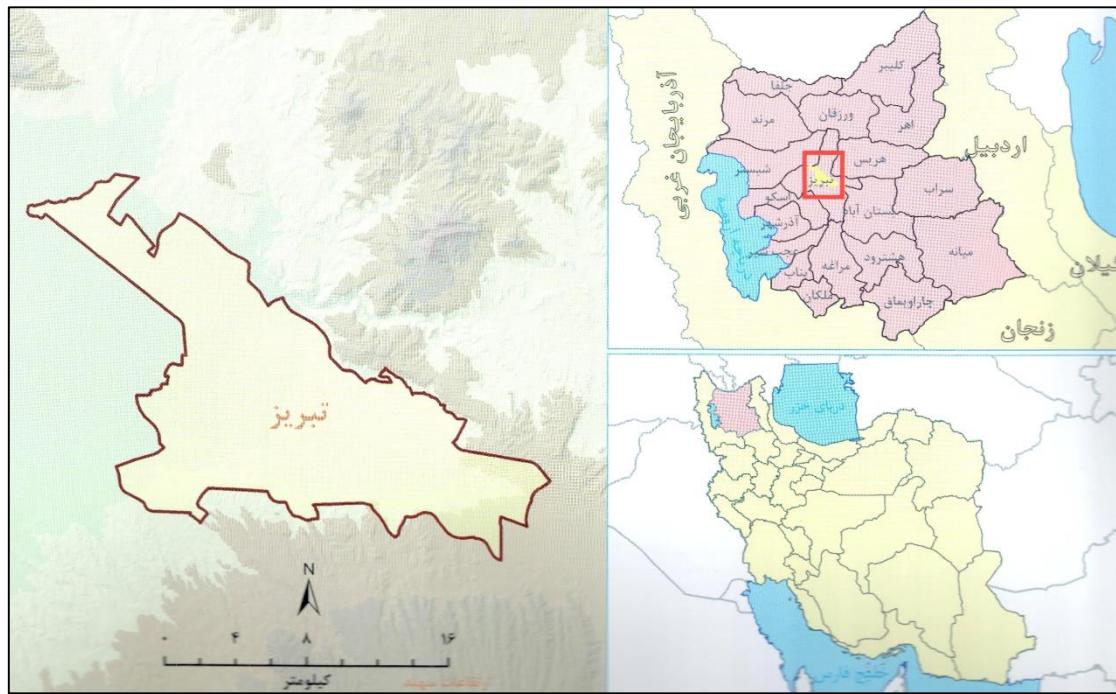
منبع: (Girard, Baycan & Nijkamp, 2011: 26)

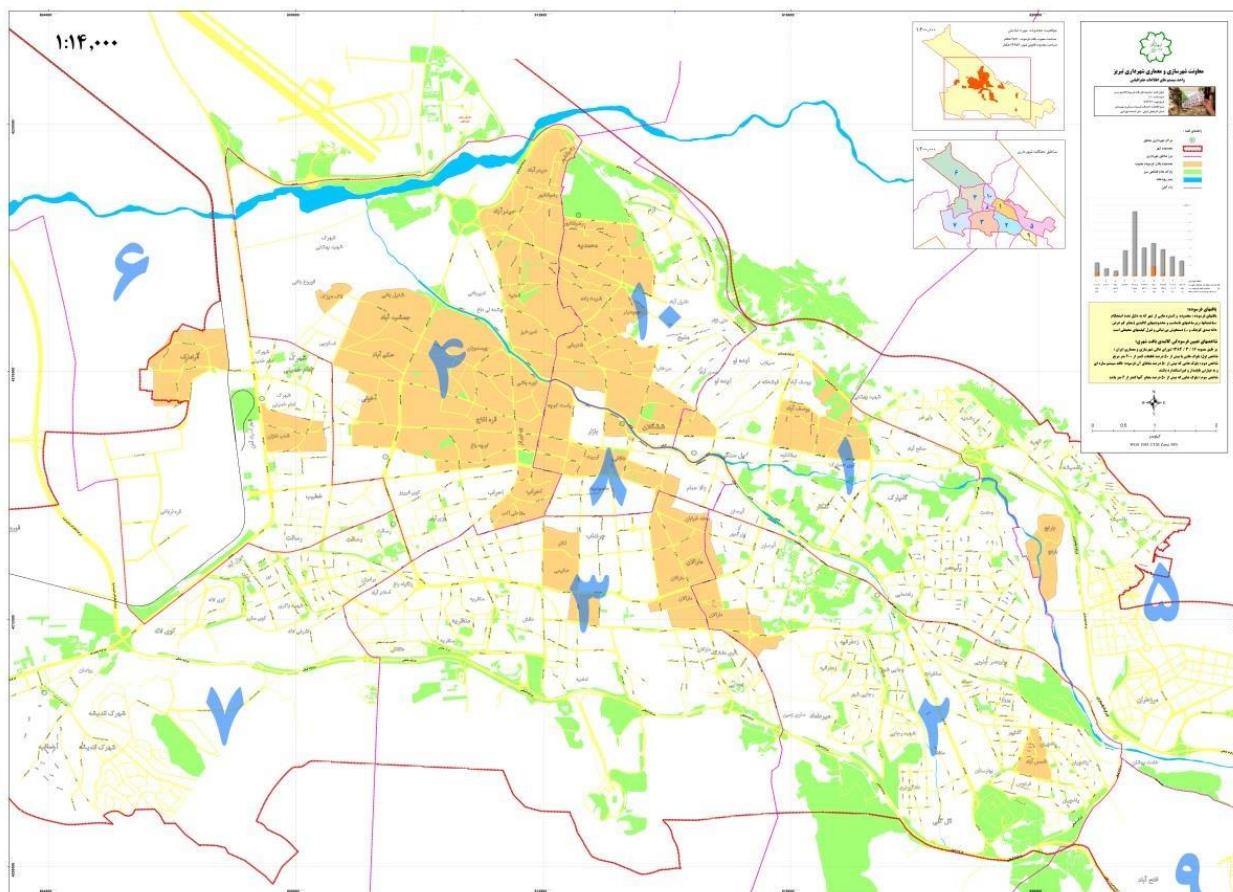

مدل مفهومی تحقیق

موقعیت جغرافیایی منطقه مورد مطالعه

شهر تبریز، مرکز استان آذربایجان شرقی، در شمال غرب ایران واقع شده است (نقشه‌ی ۱-۳) و در گستره‌ی منطقه موقعیت چهارراهی دارد. این شهر با وسعتی حدود ۲۵۰۵۶ هکتار در موقعیت جغرافیایی ۳۸ درجه و ۱ دقیقه تا ۳۸ درجه و ۸ دقیقه عرض شمالی و ۴۶ درجه و ۵ دقیقه تا ۴۶ درجه و ۲۲ دقیقه طول شرقی واقع شده است و با متوسط ارتفاع ۱۴۶۰ متر از سطح دریاهای آزاد، در جلگه‌ای به نام جلگه‌ی تبریز واقع شده است. اولین هسته‌های جمعیتی شهر تبریز نیز در سطح اراضی هموار و کم‌شیب در حاشیه‌ی دشت و در محل تقاطع رودخانه‌های مهران‌رود (میدان چایی) و آجی‌چای شکل گرفته است.

شکل ۱- موقعیت در کشور و استان آذربایجان شرقی و بافت تاریخی تبریز

مأخذ: اطلس کلان شهر تبریز، ۱۳۹۷

جدول ۶- مساحت و جمعیت سال ۱۳۹۵ کشور، استان، شهرستان و شهر تبریز

عنوان	مساحت (کیلومتر مربع)	جمعیت (نفر)
کشور	۱۶۲۸۷۷۱	۷۹۹۲۶۷۰
استان	۴۵۴۹۰/۸۹	۳۹۰۹۶۵۲
شهرستان	۲۱۶۷/۱۹	۱۷۷۳۰۳۳
شهر	۲۴۴/۵۱	۱۰۵۸۶۹۳
سهم شهر از استان	۰/۵۴	۳۹/۸۷
سهم شهر از کشور	۰/۰۲	۱/۹۵

مواد و روش‌های مورد استفاده

پژوهش حاضر از نظر روش، پیمایشی و از نظر نوع، تحلیلی و از حیث هدف، کاربردی- توسعه‌ای است. قلمروی موضوعی پژوهش، حیات بخشی به بافت تاریخی شهرهای معاصر با رویکرد شهر خلاق (نمونه موردی هسته‌ی مرکزی شهر تبریز) می‌باشد. قلمروی زمانی پژوهش، از زمستان سال ۱۳۹۵ تا زمستان ۱۳۹۷ شمسی می‌باشد. جامعه‌ی آماری پژوهش حاضر، مدیران شهری، اصناف، شهروندان و کارشناسان مرتبط ساکن شهر تبریز می‌باشد. حجم نمونه‌ی آماری با استفاده از فرمول کوکران* محاسبه شد. نمونه‌گیری به صورت سیستماتیک و خوشای انجام گرفت. حجم نمونه به تعداد ۳۸۴ نفر به دست آمد.

روش گردآوری اطلاعات پژوهش حاضر به صورت ترکیبی شامل میدانی و کتابخانه‌ای (اسنادی) است. ابزار گردآوری اطلاعات دسته اول در این پژوهش، مصاحبه و پروفراهمای محقق‌ساخته می‌باشد. برای جمع‌آوری داده‌ها و اطلاعات علاوه بر مصاحبه‌ی حضوری با اعضای جامعه‌ی آماری از طریق برگزاری کارگاه آموزشی نگاه راهبردی به حیات بخشی بافت تاریخی شهر تبریز برای مدیران عالی، میانی و مرتبط برخی نهادها و دستگاه‌های متولی مدیریت شهری به شیوه‌ی طوفان فکری اجرا گردید. تکنیک اجراسده در این پژوهش، تکنیک دلفی می‌باشد که برای غربال‌گری شاخص‌های کمی و کیفی استفاده خواهد شد.

یافته‌های تحقیق

یافته‌ها نشان می‌دهد که بیشترین میانگین مربوط به مؤلفه منابع انسانی است که میانگین برای این مؤلفه برابر با ۷۸/۴۵ و همچنین کمترین مقدار میانگین مربوط به مؤلفه حکمرانی برابر با ۶۲/۶۵ است.

جدول ۷- آمار توصیفی مؤلفه‌های شهر خلاق در بافت‌های تاریخی

متغیر	حکمرانی	اقتصادی و فناوری	منابع انسانی	ایده پردازی	تنوع پذیری
میانگین	۶۲/۶۵	۷۱/۹۲	۷۶/۷۴	۷۸/۴۵	۷۵/۶۰
میانگین خطای استاندارد	۱/۰۹	۰/۹۳	۰/۹۰	۰/۹	۰/۸۵
انحراف معیار	۱۵/۴۷	۱۳/۲۵	۱۲/۸۵	۱۳/۲۴	۱۲/۱

*.Cochran

ارزیابی همبستگی میان مؤلفه‌های شهر خلاق در بافت هاری تاریخی

یکی از ابزارهای مناسب جهت تحلیل متغیرها، ضریب همبستگی پیرسون است که در این تحقیق مورد استفاده قرار گرفته است. ضریب همبستگی از روش‌های پر کاربرد جهت تعیین میزان رابطه بین دو متغیر محسوب گردیده و با علامت r نشان داده می‌شود.

جدول ۸- همبستگی مؤلفه‌های شهر خلاق در بافت تاریخی

نوع پذیری	ایده پردازی	منابع انسانی	اقتصادی و فناوری	حکمرانی	مؤلفه	
۰/۹۷	۰/۲۸۱	۰/۲۳۸	۰/۴۲۸	۱	Correlation Coefficient	حکمرانی
۰/۱۷۲	۰	۰/۱	۰	۰	Sig. (۲-tailed)	
۰/۳۷۱	۰/۳۹۶	۰/۴۷۱	۱	۰/۴۲۸	Correlation Coefficient	اقتصادی و فناوری
۰	۰	۰	۰	۰	Sig. (۲-tailed)	
۰/۳۸۶	۰/۵۹۳	۱	۰/۴۷۱	۰/۲۲۸	Correlation Coefficient	منابع انسانی
۰	۰	۰	۰	۰	Sig. (۲-tailed)	
۰/۳۳۹	۱	۰/۵۹۳	۰/۳۹۶	۰/۲۸۱	Correlation Coefficient	ایده پردازی
۰	۰	۰	۰	۰	Sig. (۲-tailed)	
۱	۰/۳۳۹	۰/۳۸۶	۰/۳۷۱	۰/۹۷	Correlation Coefficient	تنوع پذیری
۰	۰	۰	۰	۰/۱۷۲	Sig. (۲-tailed)	

جدول ۸ همبستگی را میان مؤلفه‌های شهر خلاق که از جمع مؤلفه‌های مزبور به هر متغیر است را نشان می‌دهد، ارزیابی‌ها با توجه به جدول ۸ نشان می‌دهد که بین مؤلفه‌های شهر خلاق همبستگی مثبت وجود دارد. به این معنا با افزایش هر مؤلفه، مؤلفه دیگری نیز افزایش می‌یابد و با کاهش یکی، دیگری نیز کاهش می‌یابد. با توجه به جدول ۸ ملاحظه می‌شود که بین مؤلفه‌های تفرق منابع انسانی و ایده پردازی با نمره $0/593$ بیشتری رابطه وجود دارد و کمترین رابطه مربوط به مؤلفه‌های حکمرانی و تنوع پذیری است.

یافته های استنباطی

در این بخش میزان ارتباط و تأثیرگذاری شاخص‌های عرصه عمومی و تاثیر آنها بر بافت فرسوده از رگرسیون چند گانه استفاده شده است.

محاسبات تحلیل رگرسیونی نشانگر آن است مقدار R^2 برابر ۰,۳۵ که مقدار R برابر ۰,۳۰,۳۵ است که نشان می دهد که ۰,۶۹۹ درصد از شرایط شهر خلاق با پنهان تاریخی همبستگی دارند.

جدول ۹- آماره های ضرایب مدل رگرسیون

Sig.	t	ضریب استاندارد	ضریب غیراستاندارد		مولفه ها
		Beta	Std. Error	B	
۰,۰۰۰	۹,۵۸۸		۰,۰۲۷	۰,۲۵۹	(Constant)
۰,۰۰۰	-۳,۶۷۶	-۰,۲۹۷	۰,۰۳۶	-۰,۱۳۱	حکمرانی
۰,۶۲۹	۰,۴۸۴	۰,۰۷	۰,۰۶۴	۰,۰۳۱	اقتصادی و فناوری
۰,۰۰۰	۳,۹۶۲	۰,۵۱۷	۰,۰۵۷	۰,۲۲۶	منابع انسانی
۰,۰۴۱	-۲,۰۶۴	-۰,۲۳۸	۰,۰۵۱	-۰,۱۰۵	ایده پردازی
۰,۰۳۷	-۲,۰۴۸	-۰,۳۱۴	۰,۰۶۸	-۰,۱۸۵	تنوع پذری

مطابق جدول بالا مقدار β نشان می دهد که مولفه منابع انسانی بیشترین تأثیرگذاری را داشته است و مقدار آن در سطح اطمینان ۹۵ درصد معنادار بوده است.

نتیجه گیری

علم شهرسازی با انعطافی علمی و منطقی، اصلاح بافت فرسوده را جایز دانسته، اما بافت تاریخی در بسیاری از اوقات، قربانی برداشتی اشتباه به نام بافت فرسوده می شود، بافت تاریخی تبریز هم از این قاعده مبری نبوده و فرقی نمی کند قطار شهری باشد یا ساختمان سازی، قدرت سرمایه داری همیشه بیشتر است، با وجود اینکه اداره کل میراث فرهنگی اقدام به پیگیری قضایی و تشکیل پرونده های متعدد در این خصوص کرده است، اما راه زیادی تا برخورد جدی با متخلفان باقی بوده و به نظر می رسد قوانین موجود به اندازه کافی بازدارنده نیستند.

انگشت اتهام در دخالت های واضح و نابجا در بافت تاریخی و حریم آثار تاریخی به سمت هر ارگانی که باشد، یک سمت آن به شهرداری برمی گردد، در این میان ساخت و سازهای غیرمجاز و در برخی موارد مجازی که مهر تایید شهرداری را گرفته اند و هرگز قلع و قمع نشده اند، هم دلیل دیگری بر قدرت سرمایه داری بوده و انتظار می رود شهرداری تبریز، قوانین حفاظت از بافت تاریخی را قاطع انه ترا اجرا کند.

بافت تاریخی شهر تبریز، در مرکز شهر قرار گرفته و عناصر اولیه‌ی شهر در آن واقع شده است. این منطقه از شمال به خیابان شمس تبریزی، از جنوب به خیابان‌های امام خمینی (ره)، قاضی طباطبایی و شهید یاغچیان و از شرق به خیابان‌های شهید ثقه‌الاسلام، شهید بهشتی و حافظ، از غرب به خیابان‌های شریعتی جنوبی و فلسطین متنه‌ی می‌شود. وجود بازار تبریز و مراکز بزرگ تجاری این منطقه را به یک قطب تجاری مهم تبدیل کرده است. وجود کاربری‌های عمده‌ی تجاری و اداری سیاسی به لحاظ وجود بازار، استانداری، فرمانداری، بازرگانی، شهرداری و ... سبب شده که مناطق دیگر به لحاظ ارتباط با کاربری‌های یادشده پیوندهای کاربری و ارتباطی داشته باشند. مهران‌رود از لحاظ شکلی یکی از عناصر تاثیرگذارنده در سطح شهر می‌باشد که به لحاظ عبور این عنصر از منطقه باعث ایجاد پیوند فیزیکی و ذهنی بافت تاریخی با سایر بافت‌ها شده است. بافت تاریخی تبریز شامل جالب‌ترین آثار تاریخی و بسیار ارزشمند چون بازار تبریز، مساجد عالی مانند مسجد جامع و مسجد کبود، و مدارس مشهور و خانه‌های باشکوه را در بر گرفته است. در این محدوده، محلات تاریخی و قدیمی چون راسته‌کوچه، چارمنار، سنجران، میارمیار، ایچری ارمنستان (ارمنستان داخلی) و ... واقع شده‌اند. در این بخش از شهر تبریز، دروازه‌های قدیمی و تاریخی چون درب باغمیشه، استانبول، ویجويه، گجيل، خیابان و نوبر قرار گرفته‌اند که در این میان تنها درب خیابان از تخریب و تملک و حوادث روزگار سالم باقی‌مانده است. قسمت عمده‌ی بافت تاریخی در داخل باروی نجف قلی خانی پس از زلزله‌ی ۱۱۹۳ هـ. ق. قرار گرفته است. شواهد و قراین نشان میدهد که راه ابریشم (ایپک یولی) از گذرها و میدان‌ها این بافت می‌گذشته است. قدیمی‌ترین کلیساها پیروان آیین مسیح، مانند کلیسای مریم مقدس در مقابل راسته‌کوچه، و کاتولیک‌ها و مساقن ارامنه نیز در این بافت واقع شده‌اند. بیش‌ترین امام‌زاده‌ها، زیارتگاه‌ها و تکیه‌ها در این بخش جای گرفته‌اند. جالب‌ترین موزه‌های تاریخی شهر تبریز که نشانگر ارزش و اهمیت تاریخی این شهر است، مانند موزه‌های آذربایجان، مشروطه، فرش و موزه‌ی ارامنه در این محدوده واقع شده‌اند. از دیرباز به علت اهمیت مرکزیت شهری، اکثر مراکز ادارات دولتی، سازمان‌ها، نهادها و مراکز اقتصادی و تجاری در این محدوده قرار گرفته‌اند. مدت‌های متعددی است که محلات قدیمی و بافت اصیل این منطقه محل سکونت بزرگان علم و دین و مشاهیر شهر بوده و اسامی کوچه‌ها و میدان‌ها دلالت بر ارزش این واقعیت است. چون کوی کرباسی، کوچه امام جمعه، کوی مجتبه‌د، کوی حرم خانه، کوی مجید‌الملک، میدان انگج، کوی مسجد جامع، کوی کلکته‌چی، محله‌ی ارمنستان، کوی عین الدوله، کوی میارمیار و ... بافت‌های تاریخی با توسعه‌ی فعالیت‌ها و فضاهای گردشگری در حفظ بناها و عناصر تاریخی خود موفق می‌روند و حضور روز و شب شهروندان و گردشگران را امکان‌پذیر می‌سازند. حضور مردم، جوانان و نوجوانان، جشن‌ها، انواع فعالیت‌های اجتماعی، برپایی نمایش‌ها و معرفی هر آنچه مظہر تنوع فرهنگی و قومی یک ملت با تاریخ هزاران ساله است. تمام این جلوه‌ها در رشد و ارتقای فرهنگ و دانش یک شهر موثر است. در چین فضاهایی، زمینه‌ساز رشد صنعت گردشگری و جذب گردشگران داخلی و خارجی است. بافت تاریخی تبریز با دارا بودن عناصری ارزشمند که در حافظه ملی و حتی جهانی یونسکو ثبت و ضبط گردیده‌اند، دارای پتانسیل‌های بالقوه‌ای برای تحقق شهر

خلاق در ابعاد فرهنگی، تفریحی و گردشگری می‌باشد. وجود بازار جهانی تبریز به عنوان بزرگترین بازار تاریخی سرپوشیده جهان با بیش از ۵۵۰۰ مغازه و عناصر متعدد و متنوع از قبیل مدرسه، حمام، سرا و تیمچه، زورخانه، حیاط و غیره با مراجعه روزانه بین ۳۰۰ الی ۴۰۰ هزار نفر در کنار بیش از چند صد اینه تاریخی، موزه‌ها، مساجد، پل‌ها، خیابان‌ها و گذرها و سایر فضاهای خاطره‌انگیز شهری، فضایی متفاوت را در چشم هر بیننده‌ای تداعی می‌کند. فعالیت و کارکرد بافت تاریخی تبریز در کنار زنده و فعال بودن بازار تاریخی بیش از یک کیلومتر مربعی آن، عرصه متفاوت و جدیدی را برای گذران اوقات فراغت، تفریح، استراحت، تجارت و بازرگانی، هنر و غیره در یکی از مهمترین شهرهای جاده ابریشم رقم زده است. سبقه جهانی بودن تجارت و بازرگانی تبریز در گذشته‌های دور تداعی بعد جهانی شدن، کارآفرینی و خوشایندی در کنار سرمایه اجتماعی و زنده بودن فعالیت‌ها و کارکردها به تناسب فضاهای آفرینش فرهنگ و همر و صنعت ماندگار جهانی همچون فرش دستباف و کفش دست‌دوز و دهها هم‌دستی بی‌نظیر، این شهر را به عنوان یک شهر گردشگرپذیر که توسعه گردشگری آن می‌تواند بافت تاریخی تبریز را احیا کند، معرفی می‌نماید و با فرضیه انطباق دارد.

در سال‌های اخیر توجه مسئولان اجرایی به رویکرد نوسازی و بهسازی محلات کهن و همچنین بافت تاریخی در شهر تبریز بیش‌تر شده است و در نتیجه ایده‌ها و اهداف تازه‌ای در این زمینه پدید آمده است. البته نباید این نکته را ندیده بگیریم که در اکثر محورها به مرمت تک‌بناهای تاریخی بسته شده است. یکی از اهدافی که به تازگی در زمینه‌ی اقدامات نوسازی محورهای تاریخی تبریز صورت گرفته، جذب گردشگر و افزایش مدت اقامت او در شهر است. البته برنامه‌ریزی‌های که با رویکرد توریسم محوری باشد به صورت مجزا اجرا نگردیده است و برنامه‌ای که مستقیم به رویکرد توریسم و نوسازی محورها و بافت‌های تاریخی و طراحی در این بافت‌ها باشد با توجه به قابلیت‌های و پتانسیل‌های این شهر وجود نداشته است و گردشگری یکی از اهداف این اقدامات به حساب می‌آید. اقدامات نوسازی در بافت‌های تاریخی شهر تبریز، می‌تواند سبب به وجود آوردن امکانات و توان‌های بالقوه‌ی بافت‌ها شود. این امکانات و توان‌ها عبارت است از: الف. دسترسی به مراکز اصلی شهر؛ ب. به وجود آوردن امکانات خدماتی و تاسیساتی شهری؛ و ج. پیداکردن موقعیت مناسب در فضای شهر و امکان ایجاد نقش موثر. رسیدن به درک مشترک (نهادها، ارگان‌ها و سازمان‌های ذی‌ربط) برای ایجاد تحول در وضع موجود بافت‌ها و توجه به مقوله‌ی نوسازی بافت‌های تاریخی با توجه به بررسی نکات قوت و ضعف اقدامات نوسازی در طراحی بافت‌های تاریخی شهر تبریز می‌توان چنین نتیجه‌گیری کرد که برای توریسم این شهر و اقامت آن کدام محورها قابلیت بیش‌تری را دارد. با در نظر گرفتن قابلیت‌های بافت‌های تاریخی شهر و محوربندی آن‌ها با عنوان فرهنگی- تاریخی و گردشگری محورهای امام خمینی (ره)، تربیت و درصد کمی مقصودیه برای جذب توریسم (با اقدامات نوسازی صورت گرفته و ارتقای این اقدامات با رویکرد توریسم محوری) قابلیت‌های بیش‌تری را نسبت به سایر محورهای ذکر شده دارند (با در نظر گرفتن وضع موجود) و محورهای دیگر بیش‌تر دارای قدمت تاریخی و بالارزش هستند. در راستای این اقدامات (نوسازی و بهسازی با رویکرد توریسم محوری و خلاق) می‌توان به ارتقای سطح محورهایی که قابلیت

دارند کمک کرده و باقی محورها را آماده‌سازی کرد (با بالابردن سطح فرهنگ و رفع مشکلات فرهنگی که محورها دارند). با جواب (مثبت) گرفتن در محورهای قابلیت‌دار، راحت‌تر و سریع‌تر می‌توان برای دیگر محورها برنامه‌ریزی کرد. اگر با رویکرد خلاق به نوسازی و طراحی بافت‌های تاریخی شهری در شهر تاریخی و بالرزشی چون تبریز که دارای ویژگی‌های منحصر به‌فرد نیز می‌باشد توجه بیش‌تری شود و با قابلیت‌های تاریخی فرهنگی و توریستی این شهر، می‌توان در احیای بافت شهری این شهر بسیار موفق بود.

منابع:

- حبیبی، سید محسن. (۱۳۹۵). کاریست مفهوم بازآفرینی شهری در نظر و عمل، جستارهای شهرسازی، دو فصلنامه تحلیلی پژوهشی معماری و شهرسازی.
- حبیبی، محسن و ملیحه مقصودی (۱۳۸۸)، مرمت شهری (تعاریف، نظریه‌ها، تجارب، منشورها و قطعنامه‌های جهانی، روشها و اقدامات شهری)، انتشارات دانشگاه تهران، تهران.
- حبیبی، محسن و ملیحه مقصودی. (۱۳۸۸). مرمت شهری، تهران: دانشگاه تهران
- حنچی، پیروز، داراب دیبا و محمدجواد مهدوی نژاد. (۱۳۸۶). حفاظت و توسعه در ایران، نشریه هنرهای زیبا، شماره ۳۲، ۶۰ - ۵۱.
- فلوریدا، ریچارد. (۲۰۰۵). شهرها و طبقه خلاق، مترجمان ابراهیم انصاری، محمد اسناعیل انصاری، انتشارات جامعه شناسان، تهران.
- قربانی، رسول؛ حسین آبادی، سعید؛ طورانی، علی. (۱۳۹۲). شهرهای خلاق، رویکردی فرهنگی در توسعه شهری، مطالعات جغرافیایی مناطق خشک، سال سوم، شماره یازدهم، صص ۱-۱۸.
- معاونت برنامه‌ریزی و توسعه شهرداری تبریز
- نژاد ابراهیمی، احمد و مریم مقدسیان. (۱۳۹۳). متغیرهای وابسته به ارزش در بافت‌های تاریخی-فرهنگی جهت برنامه‌ریزی برای بازآفرینی شهری مطالعه موردی: خیابان ارگ مشهد، مجموعه مقالات ششمین کنفرانس ملی برنامه‌ریزی و مدیریت شهری با تأکید بر مؤلفه‌های شهر اسلامی، دانشگاه فردوسی، مشهد.
- Florida, Richard (2012): “The Rise of the Creative Class”, Revisited; Basic Books, New York;
- Girard, Luigi Fusco; Baycan, Tuzin; Peter, Nijkamp (2011): “Sustainable City and Creativity Promoting Creative Urban Initiatives”; Ashgate Publishing Limited; England.
- Landry, Charles (2008): *The Creative City. A Toolkit for Urban Innovators.* @nd. Edition. Near Stroud: Commedia, London.
- Landry, Charles, (2006): “Lineages of the creative city, Research Journal for Creative Cities” (*RJCC*), vol.1, March.

- Landry, Charles, (2008): *The Creative City. A Toolkit for Urban Innovators.* 2nd. Edition. Near Stroud: Comedia, London.
- Richard Florida(1996). *Regional Creative Destruction: Production Organization, Economic Transformation of the Midwest.* Economic Globalization, and the Geography, vol.72, No.3.(July).
- Sternberg, Robert J, 1999, Hand book of Creativity: Cambridge University Press.